

CAMBAY'S WATER

Στον Π.Π. Παναγιώτου

Φουντάραμε καραμοσάλι στο ποτάμι.
Είχε ο πιλότος μας το κούτελο βαμμένο
"κι αν λείψεις χίλια χρόνια θα σε περιμένω"
ωστόσο οι κάβοι σου σκληρύναν την παλάμη.

Θολά νερά και μίλια τέσσερα το ρέμα,
οι κούληδες τρώνε σκυφτοί ρύζι με κάρι,
ο καπετάνιος μας κοιτάζει το φεγγάρι,
που 'ναι θολό και κατακόκκινο σαν αίμα.

Το ρυμουλκό σφύριξε τρεις και πάει για πέρα,
σαράντα μέρες όλο εμέτραγες τα μίλια,
μ' απόψε - λέω - φαρμάκι κόμπρα είχες στα χείλια,
την ώρα που 'πες με θυμό: "Θα 'βγω άλλη μέρα..."

Τη νύχτα σου 'πα στο καμπούνι μια ιστορία,
την ίδια που όλοι οι ναυτικοί λένε στη ράδα,
τα μάτια σου τα κυβερνούσε σοροκάδα
κι όλο μουρμούριζες βραχνά: "Φάλτσο η πορεία..."

Ξημέρωσε κ' ήρθε ο φακίρης με τα φίδια,
η Μαχαράνα του Μαζόρ δε φάνηκε όμως!...
Μ' αισχρές κουβέντες τον επείραζε ο λοστρόμος
και του πετούσε απά στα φίδια του σκουπίδια.

Σαλπάρουμε! Μας περιμένουν στο Μπραζίλι.
Το πρόσωπό σου θα το μούσκεψε το αγιάζι.
Ζεστόν αγέρα κατεβάζει το μπουγάζι
μα ούτε φουστάνι στη στεριά κι ούτε μαντήλι.